

PSRS Augstākās atestācijas komisija 1958. gadā Jevgēnijam Rubenim piešķīrusi docenta zinātnisko nosaukumu un 1978. gadā profesora nosaukumu. Bijis LLA Agronomijas fakultātes dekāns (1962.–1964. g.), Zemkopības (Laukkopības) katedras vadītājs (1979.–1997. g.). Interesanti un saistoši lasījis lekcijas un vadījis nodarbības par pētījumu metodiku, zemkopību, vēlāk par laukkopību un zinātniskā darba metodēm. Bijis Latvijas Lauksaimniecības un meža zinātņu akadēmijas loceklis (1992. g.) un Goda loceklis (1995. g.). Vēlāk pildījis LLU Lauksaimniecības zinātnes nozares Laukkopības apakšnozares habilitācijas un promocijas padomes priekšsēdētāja (1992.–1998. g.) un Lauksaimniecības inženierzinātnes habilitācijas un promocijas padomes locekļa amatu (1994.–1998. g.). Visā pedagoģiskās darbības laikā iemantojis cieņu un atzinību gan studentu un darba kolēģu, gan zinātnieku un praktiķu vidū.

Pētījis daudzgadīgo zālāju aršanas laikus, laukaugu priekšaugus, bezmaiņas sējumus, starpkultūras un nezāļu izplatību. Pētījumu atziņas sekmīgi ieviesis un izmantojis ražošanā un studentu apmācībā. Vadījis deviņu zinātņu kandidātu (doktoru) disertāciju izstrādāšanu.

Ārzemju pieredzi laukkopībā apguvis Baltkrievijā, Igaunijā, Krievijā, Lietuvā, Ukrainā, Uzbekijā, Vācijā. Ieguvis Latvijas PSR Nopelniem bagātā zinātnes darbinieka (1985. g.) un Valsts emeritētā zinātnieka (1998. g.) nosaukumu.

Publicējis vairāk par 200 zinātnisku un populārzinātnisku darbu, bijis daudzu mācību grāmatu un līdzekļu autors vai līdzautors: „Agronomijas pamati” (1974, 1984, 1994), „Agronomisko izmēģinājumu metodikas pamati” (1976), „Augseku agrotehniskie pamati” (1979), „Zemkopība” (1983), „Agronomisko izmēģinājumu metodikas praktikums” (1987), „Bioloģiskā zemkopība” (1992).

Miris 2005. gadā, apglabāts Rīgā, Meža kapos.

Laukkopības nodaļas un Lauksaimniecības fakultātes darbinieki atcerēsies profesoru Rubeni kā atsaucīga un pedagoģiski erudīta pasniedzēja paraugu.

Lauksaimniecības fakultātes vārdā profesors emeritus Andris Bērziņš

ASISTENTEI VELTAI MŪRNIECEI – 95

(15.01.1920. – 22.05.2008.)

Veltas Mūrnieces dzimtā puse ir Valkas apriņķa Jaunalūksnes pagasts. 1940. gadā beigusi Alūksnes vidusskolu, bet 1948. gadā – LU Bioloģijas fakultātes augsnes zinību nodaļu. Pēc LU absolvēšanas strādājusi augstskolā vispirms par laboranti, pēc tam par asistenti. 1953. gadā uzsāk darba gaitas LLA Agroķīmijas katedrā, kur nostrādā līdz 1986. gadam. 1973. gadā aizstāv zinātņu kandidāta disertāciju „Mikroelementu sāļu B, Cu, Mn un kūtsmēsļu mikroelementu ietekme uz cukurbiešu un kartupeļu ražu un kvalitāti”. Vadījusi laboratorijas darbus analītiskajā ķīmijā un agroķīmijā. Katedrā V. Mūrniece strādājusi klusi, bez lielām ambīcijām, paliekot it kā otrajā plānā. Taču viņas līdzdalība bijusi jūtama visos pasākumos: studiju procesā, studentu audzināšanas darbā, zinātniskās aktivitātēs uz lauka un laboratorijā, saimnieciskās lietās, aizvietojojot un rūpējoties par saslimušu kolēģi. Darbabiedri atceras Veltu kā vienkāršu, sirsnīgu un ļoti izpalīdzīgu cilvēku.

LLU Lauksaimniecības fakultātes vārdā prof. Aldis Kārklīņš

DOCENTAM JĀNIM LAGANOVSKIM – 100

(13.01.1915.–13.05.2005.)

Šogad, 13. janvārī, aprit 100 gadu, kopš dzimis docents Jānis Laganovskis, ilggadējs Latvijas Lauksaimniecības universitātes LF darbinieks. Dzimis Ludzas apriņķa Kārsavas pagastā. Mācījies Vītolu un Kārsavas pamatskolā, bet no 1928. gada līdz 1932. gadam – Malnavas lauksaimniecības vidusskolā. 1932. gadā iestājies LU Lauksaimniecības fakultātē, kuru absolvējis 1937. gadā. Darba gaitas uzsācis jau studiju laikā, vasaras brīvlaikos strādādams par agronoma palīgu Ludzā un Krāslavā, bet no 1936. gada strādājis par agronomu Latvijas Lauksaimniecības

kamerā Jelgavā. Ar 1939. gadu uzsācis darba gaitas Jelgavas Lauksaimniecības akadēmijā Lauksaimniecības ķīmijas katedrā par jaunāko asistentu, no 1940. gada – par asistentu. 1944. gadā katedra tiek pārveidota par Agroķīmijas katedru, kur J. Laganovskis turpinājis darbu līdz aiziešanai pensijā 1983. gadā. 1952. gadā aizstāv zinātņu kandidāta disertāciju „Mikroelementu Mn, Cu un Zn ietekme uz laukaugu ražu”. No 1962. līdz 1964. gadam pildījis Agronomijas fakultātes dekāna vietnieka pienākumus.

Docenta darbības laiku raksturo būtiskas pārmaiņas LLU dzīvē: JLA izveidošana 1939. gadā, Pils bombardēšana un pārpalikuma vākšana no drupām un evakuācija uz Rīgu 1944. gadā, pārceļšanās atpakaļ uz Jelgavu no 1959. līdz 1961. gadam. Jānis Laganovskis aktīvi līdzdarbojies visos katedras veidošanas organizatoriskos un saimnieciskos darbos, mūsdienu terminoloģijā runājot, bija tās patiesais menedžeris. Arī sabiedriskajā dzīvē viņa līdera dotības bija izteiktas un gandrīz neviens fakultātes pasākums un jo sevišķi absolventu salidojumi nevarēja iztikt bez docenta līdzdalības. Docents galvenokārt strādājis ar neklātienes studentiem un Kvalifikācijas celšanas fakultātes klausītājiem. Viņa spēja pētījumos gūt atziņas un personisko pieredzi lietiski un uzskatāmi izstāstīt praktizējošiem agronomiem nodrošināja nedalītu autoritāti praktiķu vidū. Docents bijis kaismīgs eksperimentētājs, labs praktisko problēmu pārzinātājs, tāpēc cilvēku, kas vēlējās saņemt konsultācijas, netrūka. Tomēr ne viss ritēja gludi. Varas pārstāvjiem nepatika docenta tiešums, asā mēle un nepieķāpība kārtējām ideoloģiskām muļķībām lauksaimniecības jomā. Tādēļ virzība pa karjeras kāpnēm tika krietni piebremzēta. Docents par to gan pārlietu nepārdzīvoja, uzskatot, ka cilvēciskā cieņa un atzinība, ko viņš saņēmis no dažādu paaudžu agronomiem, bijusi neviltota, patiesa un atsvērusi visus pārejošos oficiālos slavinājumus. Zinātniskajā darbā galvenokārt pētījis mikroelementu ietekmi uz kultūraugu ražu, dārzu mēslošanas jautājumus, kā arī organizējis ģeogrāfiskā tīkla izmēģinājumus ar mēslošanas līdzekļiem Latvijā. Bijis aktīvs Latvijas Agronomu biedrības, Latvijas Zemnieku savienības biedrs un studentu Konkordijas „Valdemārija” vecbiedrs.

LLU Lauksaimniecības fakultātes vārdā prof. Aldis Kārklīšs

DOCENTAM VISVALDIM FREIVALDAM – 105

(20.04.1910. – 30.09.1972.)

Visvaldis Freivalds dzimis Baltkrievijā, Vitebskā. No 1924. gada līdz 1929. gadam mācījies Rīgas pilsētas komercskolā, bet 1939. gadā absolvējis LU Lauksaimniecības fakultāti. No 1941. gada kā agronoms uzsācis darba gaitas Cēsvainē. Pēckara periodā pievērsies pedagoģiskajam darbam, vispirms strādādams LU Bioloģijas fakultātē par asistentu (1945–1950), bet pēc tam LLA Augsnes zinātnes katedrā par vecāko pasniedzēju (1950–1969) un docentu (1969–1972). 1960. gadā aizstāvējis lauksaimniecības zinātņu kandidāta disertāciju „Apgūstamās augsnes Jelgavas rajonā”. Lasījis lekcijas un vadījis praktiskos darbus melioratīvajā augsnes zinātnē. Pētījis Latvijas augšņu fizikālās īpašības un Jelgavas rajona augsnes. Piedalījies pirmo Latvijas augšņu vērtēšanas tabulu izstrādāšanā. Līdzautors 1970. gadā izdotajai mācību grāmatai „Augsnes zinātne un Latvijas PSR augsnes”.

LLU Lauksaimniecības fakultātes vārdā prof. Aldis Kārklīšs

SELEKCIONĀRAM UN LAUKSAIMNIECĪBAS ZINĀTNIKAM VILHELMAM ZEIBOTAM – 110

(1905.13.01.–1982.06.12.)

Vilhelms Zeibots jau pirmās Latvijas neatkarības laikā bija nozīmīgs linkopības speciālists un pētnieks, vēlāk viņa darba gaitas saistītas ar stiebrzāļu selekciju. Visu darba mūžu V. Zeibots savās zināšanās un pieredzē dalījies ar lauksaimniekiem, aktīvi iesaistījies zinātnes atziņu ieviešanā praksē.